

Spm. nr. S 2734

1) Til undervisningsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på S 1833 redegøre for, hvordan regeringen vil forholde sig, såfremt EF-Domstolen beslutter, at uddannelsesområdet ikke længere er et nationalt anliggende, men et anliggende for EU's instanser?«

Martin Henriksen (DF):

Ud over den skriftlige begrundelse, der ligger for spørgsmålet, vil jeg gerne uddybe. Det er jo sådan set, fordi vi i Dansk Folkeparti er bekymrede for, hvad der skal ske med vores uddannelsessektor i fremtiden her i Danmark. Vi har jo set inden for det sidste stykke tid, hvordan en lang række EF-domme er faldet ud stik imod, hvad eksempelvis regeringen har forventet. Derfor efterlyser vi sådan set en klar stillingtagen til det her fra regeringens side, også til hvad regeringen agter at foretage sig, såfremt der kommer en dom, der går Danmark imod på det her område.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Service direktivet blev vedtaget i forrige måned og skal gennemføres senest om 3 år. Og det følger af servicedirektivets artikel 1, stk. 3, at det som udgangspunkt er op til medlemsstaterne selv i overensstemmelse med traktaten og Domstolens praksis at definere, hvad der anses for at være af almen interesse.

Der er ikke i EU-retten en definition af begrebet almen interesse, men Domstolen har fastslået, at undervisning i de nationale uddannelsessystemer savner det væsentlige kendetegn ved tjenesteydelser, nemlig at der er tale om tjenesteydelser, der normalt leveres mod betaling. Baggrunden herfor er, dels at de nationale uddannelsessystemer ikke er udtryk for, at staten ønsker at drive virksomhed mod betaling, dels at uddannelserne i det væsentlige finansieres af det offentlige og ikke af eleverne eller deres forældre. Og derfor tror jeg, jeg kan berolige spørgeren.

Det er ministeriets opfattelse, at størstedelen af de danske uddannelser skal anses for at være af almen interesse og dermed er undtaget fra traktatens bestemmelser om tjenesteydelser. Det er dog selvfølgelig Domstolen, der træffer den endelige afgørelse om det.

Det er ikke muligt at forudse, hvordan Domstolen i sin fremtidige praksis vil fortolke servicedirektivet, men den er jo bundet af traktat-

bestemmelserne. Traktatens artikel 149 og 150 fastslår, at fællesskabet kan støtte og supplere medlemsstaternes indsats med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningens indhold og opbygningen af uddannelsessystemerne. Dermed mener jeg, at traktatgrundlaget har et tilstrækkeligt værn imod, at uddannelserne pludselig skulle blive omfattet af servicedirektivet.

Kl. 13.05

Martin Henriksen (DF):

Ja, det er jo igen en principiel debat. Vi ligger i sidste ende under for traktaternes og EF-Domstolens nåde, det er jo også det, der fremgår af det skriftlige svar, som ministeren har givet på et tidligere spørgsmål, jeg har sendt frem. Og det er jo det, der er problematisk.

Det var også sådan, at Europa-Parlamentet stillede en række ændringsforslag, bl.a. at uddannelsessektoren skulle undtages, og det blev jo nedstemt. Så er det jo op til de enkelte medlemsstater at definere, hvad der er af almen interesse. Og der kunne det jo være hensigtsmæssigt, hvis regeringen med et beslutningsforslag i Folketinget, eller hvilken fremgangsmåde det nu ville kræve, meddelte de rette instanser i EU, at almen interesse altså dækker over begrebet uddannelse, og at vi dermed sikrer os imod en fremtidig EF-Domstol-kendelse, som går os imod på det her område.

Har regeringen gjort sig nogen overvejelser i den henseende om, hvordan man kan sikre sig imod en eventuel fremtidig afgørelse fra EF-Domstolen, som går imod Danmarks interesser?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet synes at hvile på den antagelse, at servicedirektivet ligesom EU og Domstolen og traktaten i almindelighed udgør et problem for Danmark. Men det forholder sig jo modsat – at Danmark stort set udelukkende har fordele af ikke mindst servicedirektivet. Det blev jo i øvrigt reduceret i forhold til det oprindelige forslag, hvad der ikke nødvendigvis var til Danmarks fordel målt på visse måder, men det blev det. Jeg vil altså blot anholde beskrivelsen af servicedirektivet som noget, der truer Danmark. Det er en gevinst for Danmark.

Så er der reglerne, som skal være der, om, at service, som har almen interesse, og som er alment finansieret, altså skatteyderfinansieret, falder udenfor. Og det er det, som jeg synes hr. Martin Henriksen skal tage som en garanti for,